

## **Inleiding**

"Uw rijk kome,"  
zo leerde Jezus ons bidden  
in het gebed dat Hij ons zelf leerde,  
het Onze Vader.  
Maar zijn leerlingen begrepen niet zo makkelijk  
wat hij dan wel bedoelde met dat "Rijk van God".  
En dus probeerde Hij het met een beeld.  
Met meerdere beelden zelfs,  
omdat hij het maar moeilijk uitgelegd kreeg.  
Verscheidene van zijn beelden hadden te maken met graan dat groeit,  
en de zaaier die uitgaat om te zaaien.  
En tussendoor had Hij het ook heel even  
over het mosterdzaadje.  
Dat beeld moet zijn leerlingen wel opgevallen zijn,  
want drie evangelisten vertellen het  
op allemaal dezelfde wijze.

## **Korte stilte**

## **Evangelie**

Uit het evangelie van Marcus.

Hij zei:  
"Waarmee zullen we het koninkrijk van God vergelijken,  
of met welke gelijkenis geven we het weer?  
Het is als een mosterdzaadje  
dat in de aarde gezaaid wordt.  
Het is het kleinste van alle zaden op aarde,  
maar als het gezaaid is,  
komt het op  
en wordt het groter dan alle andere struiken.  
En het krijgt grote takken,  
zodat de vogels van de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen."

## **Stilte**

## **Bezinning**

Toen Jezus hen zijn parabel over het mosterdzaadje meegaf,  
bedoelde Hij die als een voorspelling.  
Toen Marcus de parabel veertig jaar later neerschreef,  
was die, meer dan een voorspelling, eigenlijk al een feit.  
Het koninkrijk Gods, de gemeenschap van de gelovigen,  
was toen al gegroeid van een onopvallend begin  
tot een beweging die de onrust kon wekken  
van de Romeinse heersers.  
Enkele eeuwen later zou het christendom  
de voornaamste godsdienst worden van het Romeinse rijk.

Zo vanzelfsprekend was dat niet,

en de verspreiding is slechts traag gegaan.  
Eerst was het een tegencultuur  
die slechts bij minderheden op steun kon rekenen.  
Er waren geen massale bekeringsen.  
Maar in de christelijke gemeenschap heerste een solidariteit  
tussen arm en rijk,  
tussen zieken en gezonden,  
tussen heren en slaven  
die de verwondering en de bewondering wekte van vele buitenstaanders.  
En zo waren er individuele bekeringsen  
die volgden op contacten tussen mens en mens.  
De eerste generaties van christenen waren geen helden en geen heiligen,  
en de boodschap van Christus klonk wel veeleisend.  
Maar hun beweging is wel blijven groeien.  
De groeikracht van het Rijk Gods  
is grotendeels te danken aan de woorden van eeuwig leven  
die wij van Jezus vernemen.

(naar Guido Dierickx sj op [www.igniswebmagazine.nl](http://www.igniswebmagazine.nl))

## **Korte stilte**

### **Duiding**

Het mosterdzaadje is het verhaal  
van de groei van het christendom  
gedurende twintig eeuwen  
tot een wereldgodsdienst.  
Maar evengoed is het  
het verhaal van hoe de boodschap van God  
tot ontwikkeling kan komen  
in elk van ons.

Daarom staat hier vanavond in het midden  
een schaal met aarde.  
Aan die aarde is niets te zien,  
wat kan er banaler zijn dan aarde?  
Maar in die aarde is wel een zaadje geplant.  
En als we de tijd zijn werk laten doen  
kan het uitgroeien tot een grote struik.  
Die aarde staat symbool voor elk van ons.  
Ook in ons heeft God het zaadje van zijn boodschap geplant.  
Aan ons om die boodschap te koesteren  
en tot volle levenskracht te laten uitgroeien.

## **Muziek**

### **Gebed**

Heer, wij danken U  
dat U aan ons kleine leven  
deze grote betekenis hebt gegeven:  
met U te werken,  
met U gerechtigheid te scheppen  
en vrede te verspreiden.  
U wilt dat wij zonder geweld,  
zonder pretentie en zonder bevel,

alleen met geloof en geduld,  
uw liefde brengen aan hen  
die niet geloven in liefde.

Wij hebben niets anders dan uw kracht.  
Wij vertrouwen daarop.  
Want wij hebben de wind tegen  
en dat maakt ons moe en afgemat.  
Wij geloven in uw goedheid,  
maar - nog steeds - ook in geweld.  
Wij willen ons laten leiden  
en smachten naar het einde van onze moeite.  
Niets anders kan ons helpen dan dat wij vertrouwen  
op uw nabijheid en uw kracht.

Heer,  
wij vragen U om een teken:  
om de stilte waarin U nabij bent,  
opdat er iets rijpt op uw veld  
en er iets zichtbaar wordt van uw rijk.  
Geef ons uw levendmakende Geest,  
de sterke en de machtige.  
Geleid ons, leid onze wil  
en al onze gedachten,  
dat wij uw rijk mogen zien  
in zijn kleine begin hier  
en in zijn grote voltooiing,  
waar wij U zullen aanschouwen in eeuwigheid.

(Jörg Zink, *Het nieuwe woord*)

## **Stilte**

### **Bezinning**

Al wat belangrijk is, begint heel klein.  
Je kunt geen bomen zaaien,  
alleen maar een klein zaadje.  
Dan ga je verder je weg,  
je weent en lacht,  
werkt en slaapt.  
Je mag de zaaigrond niet omwoelen  
om te zien wat met het zaadje gebeurt  
en om te trachten zijn groeikracht te verhaasten.  
Al wat je mag  
is alleen maar het wonder te laten gebeuren.  
Ondertussen doen de zon  
en de warmte van de grond waarin het zaad geborgen is  
het ontkiemen en doen zij het groeien.

Het rijk Gods komt niet met veel gedruis.  
Het bestaat erin dat je jezelf zaait als een klein zaad.  
Een zaadje van hardnekkige goedheid in het doodgewone,  
van eenvoudig trachten te geloven,  
altijd weer opnieuw.

Deel zijn van het rijk Gods

betekent vooral geduldig zijn,  
ruimte schenken, tijd gunnen,  
leven in rustige verwachting.  
Wie gelooft, haast zich niet.  
Wie gelooft, weet dat God in het hart van de mensen werkt,  
dat Hij toekomst heeft,  
dat Hij de toekomst is.  
Wie zich haasten en snel resultaat willen zien, geloven eigenlijk niet.  
Eigenlijk zijn zij niet zeker van God,  
zij willen het initiatief van God overnemen  
om veilig te spelen.

Een filosoof schreef:  
"Alle wezens hebben hun tijd.  
Maar die tijd is niet voor allen dezelfde.  
De tijd van de dingen is niet de tijd van de dieren.  
En de tijd van de dieren is niet de tijd van de mensen.  
En boven alles is er Gods tijd,  
de tijd van zijn barmhartigheid, van eeuw tot eeuw.  
Voor ons is het moeilijk in die tijd binnen te treden.  
Maar daar alleen kun je de vrede vinden."

Al wat je doen kunt, is in de zon te gaan staan,  
in het klimaat van Gods liefde  
en van zijn genegenheid voor mensen.  
Je kunt het glas zijn van de serre  
waar de zon door schijnt en de zaden koestert.  
Je kunt zo vanuit God een klimaat van liefde  
en genegenheid laten ontstaan rondom je.  
Een nieuwe mens zijn vanuit God,  
zodat de warmte van Gods genegenheid je doordringt  
en je medemensen bereikt.  
In dit klimaat van God  
komt alles onweerstaanbaar tot groei.

(naar Paul Schreurs, *Dagsluitingen*)

## **Stilte**

### **Bezinning**

Elk zaadje is een rijke belofte,  
het draagt een hele wereld in zich,  
het draagt de weelde van een bloeiende struik  
waar vogels in zullen komen nestelen.

Het zaadje is ook 't gebed van de mens in de nacht:  
het levert zich over  
aan onbekende machten  
in de zachte en warme geborgenheid  
van moeder aarde  
waar het in stille omhelzing sterven gaat  
om in vruchtbaarheid open te barsten tot nieuw leven.

Het zaadje: het grote mysterie van leven en sterven.  
Stilte. Eenvoud.  
Verborgenheid.

Het levert zich over.  
Het kent de donkerte van de aarde.  
Het voelt de warmte van de zon,  
het drinkt de zaligheid van de regen.  
Het zaadje ziet niet de struik  
maar het gelooft erin.  
De weg van het zaadje is de weg  
van ieder mens om tot volle ontplooiing te komen.

(naar users.telenet.be/dekenaat.oudenaarde)

## **Muziek**

### **Bezinning**

Geloven is als een mosterdzaadje:  
onooglijk, maar met een enorme kracht.  
Het zet zich in ons vast en doortrekt ons hele leven.  
Het geeft ons een vertrouwen in mensen en in God.  
Het is als een vaste kern in ons,  
het wortelt ons in het leven.

Geloven is leven vanuit het visioen,  
dat onze wereld een paradijs kan worden,  
dat vrede mogelijk moet zijn  
misschien wel tegen beter weten in.  
Maar het is ook metterdaad daaraan werken  
vanuit het beste dat er in ons is.  
Het is de handen ineenslaan,  
wetend dat het eens waar zal worden:  
Gods droom met mens en wereld.

Geloven is vertrouwen:  
trouw zijn aan jezelf,  
trouw aan Gods bedoelingen met je leven.  
Het is het goede in je alle kansen geven  
en delen met anderen.  
Het is de diepste bronnen in jezelf aanboren  
en laten opwellen voor het geluk van iedereen.

(Wim Holterman osfs)

## **Stilte**

### **Bezinning**

Het woord van God werkt niet met mediatechnieken.  
Het is niet opdringerig, voert geen reclame.  
Het is als een klein onooglijk zaadje.  
Of het zal ontkiemen hangt alleen af  
of ons hart ervoor openstaat,  
of ons hart een vruchtbare voedingsbodem is.

Zo groeit het rijk van God en niet anders.  
Heel klein en bescheiden vanuit het hart  
en de goede wil van de mens.  
Ook in deze tijd,  
voor mensen die leven in een megacultuur

waarin alles zo groot en zo opvallend mogelijk moet zijn.  
Het woord van God blijft dat kleine zaadje.  
Hij moet wel heel groot zijn  
dat Hij alle zozegde grootheid van de wereld kan missen.

(naar Manu Verhulst)

## **Muziek**

### **Voorbeden**

Ik wil mijn woord in je hart leggen, zegt God,  
en mijn droom als een mosterdzaadje in je leven zaaien.  
Het enige wat jij moet doen, is je hart klaarmaken  
en zò leven dat mijn droom zichtbaar wordt  
in je samenzijn met anderen.

Daarom, Heer God,  
willen wij vol vertrouwen tot u bidden:

Bidden wij voor mensen  
die geloven in de kiemkracht van het evangelie,  
in het zaad dat God in iedere mens legt.  
Door hun levenshouding inspireren zij anderen tot beter mens-zijn.

Allen zingen: Bless the Lord, my soul,  
and bless God's holy name,  
bless the Lord, my soul,  
who leads me into life.

Dat wij het levengevend zaadje mogen zijn voor anderen,  
dat we geborgenheid mogen bieden,  
en dat wij erop mogen vertrouwen  
dat onze inzet zinvol is,  
ook al zien we niet direct resultaat.

Allen zingen: Bless the Lord, my soul (...)

Bidden wij ten slotte voor alle jonge mensen,  
dat zij met geduld en moed bouwen aan hun toekomst;  
dat de zaadjes die vandaag gezaaid worden,  
morgen overvloedig vrucht mogen opbrengen  
in een toekomst van vrede en een wereld van liefde.

Allen zingen: Bless the Lord, my soul (...)

Heer,  
op uw mildheid en uw liefde zijn wij aangewezen.  
Blijf uw woord in ons zaaien,  
maak ons tot een ontvankelijke voedingsbodem,  
tot rijpe grond voor de kiemkracht van uw woord.

## **Stilte**

### **Afsluitende bezinning**

Tussen zaaien en oogsten

ligt een periode van wachten,  
een tijd waarop je geen greep hebt:  
je hebt te vertrouwen in de groeikracht van het zaad.  
Marcus roept ons in zijn evangelie op  
te vertrouwen in de groeikracht van het geloof,  
in de kracht van Gods woord.  
In elke blijk van liefde,  
ook al is die zo klein als een mosterdzaadje,  
wordt iets zichtbaar van wat het worden kan...  
een nieuwe hemel,  
en een nieuwe aarde.

([blog.dominicanenschildebergen.be](http://blog.dominicanenschildebergen.be))

## **Stilte**

### **Afsluiting**

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn  
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.

Het volgend Oasemoment vindt plaats  
op de vierde donderdagavond van februari,  
dat is 26 februari.

De veertigdagentijd zal dan al goed een week bezig zijn.

Een goed moment dus om het te hebben over stilte.

Want om tot bezinning en gebed te komen hebben we toch stilte nodig.

Welk een rijkdom stilte kan zijn,  
daar willen we 't dan over hebben.

Goeienavond nog.

Laat de zegen van de Heer  
rusten op u en allen die u dierbaar zijn.